

Nathalie Lind: På venstres vegne kan jeg tilsige en velvillig og en hurtig udvalgsbehandling af dette lovforslag. Socialministeren indfrir her et løfte, der blev givet i forbindelse med behandlingen af adoptionsloven. Jeg kunne være interesseret i under udvalgsbehandlingen at høre ministerens bemærkninger om, hvorvidt det er rigtigt, at denne noget uformelle optræden, må man sige, fra børne- og ungdomsværnets side, når der opstår spørgsmål om, at et barn skal hjemtages eller flyttes fra et plejehjem efter 2 år, er den ordning, vi skal ende i. Det, der foresvæver mig, er jo, at i det øjeblik der er tale om fjernelse af et barn fra hjemmet, har vi både en dommer og en psykiater med, og det er muligt, at tidsgrænsen ikke i sig selv her er tilstrækkelig, at vi også skal overveje disse ting.

Men som sagt, vi er positive, og vi betragter det som en videreførelse af den udvikling, der blev startet med adoptionsloven. Jeg kan tilsige venstres støtte til lovforslaget.

Valbak: Under arbejdet med den nye adoptionslov i forrige samling kom det, så vidt jeg husker efter tilskyndelse af fru Nathalie Lind, til en drøftelse af behovet for at afstemme reglerne om plejeforældres retlige stilling med den nye adoptionslovs tilsvarende regler om adoptanter in spe. Der blev dengang almindelig enighed om det ønskelige heri. Så vidt jeg kan se, giver de regler, socialministeren foreslår nu, grundlag for en rimelig afbalancering i de forhold, bestemmelserne sigter på, forhold, som naturligvis har barnet som centrum, men hvor de to andre parter, plejeforældre og biologiske forældre, selvfølgelig også er faktorer i afbalanceringen.

Vi kan altså give lovforslaget og dets principielle sigte vor tilslutning, men inden det vedtages, må vi, tror jeg, have afklaret foruden de principielle spørgsmål, der allerede er rejst, endnu et principielt spørgsmål omkring noget, man kunne kalde samspillet imellem lovforslagets forskellige bestemmelser.

Hvis jeg ellers har forstået det ret, vil situationen være den for plejeforhold, som har været under 2 år, at plejeforældrene efterfølgende kan gøre indsigelse imod hjemtagelse, hvis de kan påberåbe sig, at hjem-

tagelsen vil stride imod barnets tarv. I situationen, hvor plejeforholdet har været over 2 år, skal der omvendt i alle tilfælde foreligge en forhåndsgodkendelse fra børne- og ungdomsværnet. Men hvilke kriterier, hvilke retningslinjer skal myndighederne have at holde sig til, når de skal tage stilling til disse forhåndsgodkendelser? Det er spørgsmålet. De fleste anmodninger er, går jeg ud fra, anmodninger om hjemtagelse. I disse tilfælde kan jeg ikke se rettere, end at man i de vejledende retningslinjer må tage udgangspunkt i det, der er den gældende børne- og ungdomsforsorgs almindelige sigte. Det går ud på at støtte bestræbelserne for at give barnet de bedst mulige opvækstbetingelser og om muligt inden for en normal forældreramme. Skal vi leve op til de intentioner, må kriteriet for forhåndsgodkendelse i hjemtagelsessituationen, så vidt jeg kan se, være noget i retning af det, der er formuleret i § 81-situationen, men med modsat fortegn, med andre ord, at hjemtagelse godkendes, hvis det ikke vil stride imod barnets tarv. Jeg vil gerne høre her eller i udvalget, hvad ministeren mener om spørgsmålet.

Jeg vil også gerne have noget mere klar- ring på de retningslinjer, der vil blive knyttet til 2 års reglens administration, og derfor vil jeg nok mene, at vi også af den grund skal have en kort udvalgsbehandling.

Jette Boutrup: Det er med stor glæde, vi fra mit parti imødeser virkningerne af denne lovændring. Her tænker man på den svageste part, nemlig barnet, og prøver at undgå nogle af de menneskelige tragedier, vi har været vidne til i de seneste år. Jeg håber virkelig, at denne tagen hensyn til de svage stillede vil blive mere almindelig i fremtidens lovgivning, end den har været hidtil.

Jeg føler mig dog ikke ganske sikker på, om man ikke ved denne lovændring har glemt at tage hensyn til, at anken bør have opsættende virkning, altså således at barnet ikke kan flyttes fra sit miljø, før øverste instans har taget stilling, men dette kan vi jo drøfte nærmere i udvalget.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg takker for den meget positive modtagelse af lovforslaget. Jeg har indtryk af, at der er nogle enkelte spørgsmål, som det vil være værd at